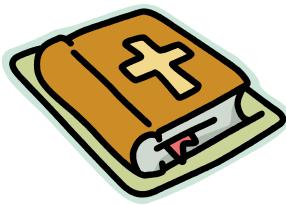

Κοινωνία Θεού

Φυλλάδιο Επικοινωνίας των Κατηχητικών Συνάξεων Ι. Μ. Ρόδου - Έτος 40 - Τεύχος 140

Τα μονιασμένα αδέλφια είναι θείο δώρο!

Αλήθεια, ποιες είναι οι σχέσεις μας με τα αδέλφια μας; Μήπως αρκετές φορές το σπίτι γεμίζει από τις φωνές, τις τσιρίδες, τους καυγάδες και τα μαλώματα με τα αδέλφια μας; "Τρώγονται σαν τα κοκόρια" λένε για πολλά αδέλφια. Και το κακό είναι ότι κάποιες φορές δεν σταματάμε στους μικροκαυγάδες. Δυστυχώς ανάβει στην καρδιά μας το μίσος που είναι ότι χειρότερο μπορούμε να δούμε στις σχέσεις των αδελφών.

Αν προσέξουμε καλύτερα, θα διαπιστώσουμε εύκολα ότι οι καυγάδες και οι φωνές ποτέ δεν έλυσαν κανένα πρόβλημα. Ίσα - ίσα που τα μπλέκουν περισσότερο. Οι καυγάδες μεταξύ των αδελφών κάνουν την οικογένεια να υποφέρει. Κανείς δεν είναι ευχαριστημένος και ειρηνικός μετά από ένα καυγά που καταστρέφει την οικογενειακή γαλήνη. Και το πιο σημαντικό είναι ότι οι περισσότερες φασαρίες γίνονται για ασήμαντη αφορμή, για μικροπειράγματα και ενοχλήσεις. Μια σοβαρή αιτία καυγάδων είναι η zήλεια. Πολύ συχνά μεταξύ των αδελφών αναπτύσσεται το πάθος αυτό. Ανάβει μέσα μας η φωτιά της zήλειας όταν κάνουμε συγκρίσεις στη συμπεριφορά των γονιών ή των παππούδων απέναντι μας, νιώθουμε μειονεκτικά αν ειπωθεί κάποιος έπαινος για τα αδέλφια μας, αλλά και για πολλούς άλλους λόγους. Αν την αφήσουμε θα γίνει μεγάλο πάθος και θα μας τυραννάει σε όλη τη ζωή μας. Ο zηλιάρης είναι πάντα σκυθρωπός, θέλει να γίνεται το κέντρο της προσοχής όλων, χαίρεται όταν οι άλλοι θλίβονται και λυπάται όταν οι άλλοι

χαίρονται. Αγκάθι μεγάλο είναι η zήλεια στην ψυχή μας και γι' αυτό πρέπει το δυνατόν γρηγορότερα να το ξεριζώσουμε.

Πώς όμως; Ας δούμε κατ' αρχήν τι θέλει ο Θεός από εμάς. Ο Χριστός μας προτρέπει να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους ακόμη και τους εχθρούς μας, πόσο μάλλον τα αδέλφια μας. Η αγάπη πρέπει να εκτοπίσει την zήλεια από την καρδιά μας. Έπειτα, ο κάθε ένας έχει

το δικό του χαρακτήρα, τα δικά του προτερήματα, τα τάλαντα που ο Θεός του έδωσε. Όπως ακούμε στο Ευαγγέλιο της Κυριακής αυτής, ο Θεός δίνει στον κάθε άνθρωπο τα τάλαντα που του χρειάζονται. Ο άνθρωπος από τη μεριά του δεν πρέπει να βλέπει αν έχει περισσότερα ο άλλος, αλλά να προσπαθεί να πολλαπλασιάσει τα τάλαντα που ο Θεός του έχει χαρίσει. Έτσι, δεν θα νιώθει μειονεκτικά και θα είναι πάντα χαρούμενος.

Όσο για τους καυγάδες στο σπίτι, ας μάθουμε να υποχωρούμε. Μόνο καλό μας κάνει. Ας μάθουμε να ανεχόμαστε και τα ελαττώματα του άλλου. Ας μάθουμε να συγχωρούμε και να ζούμε αγαπημένοι.

Και όπως λέει ο απόστολος Παύλος: **"Όταν ο ένας αδελφός βοηθά τον άλλο με αγάπη, μοιάζουν με πόλη οχυρωμένη και απόρθητη".**

Η ΣΕΛΙΔΑ της ψυχαγωγίας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ το Κατηχητικό Κατταβιάς

Για το πλούσιο υλικό που μας έστειλε

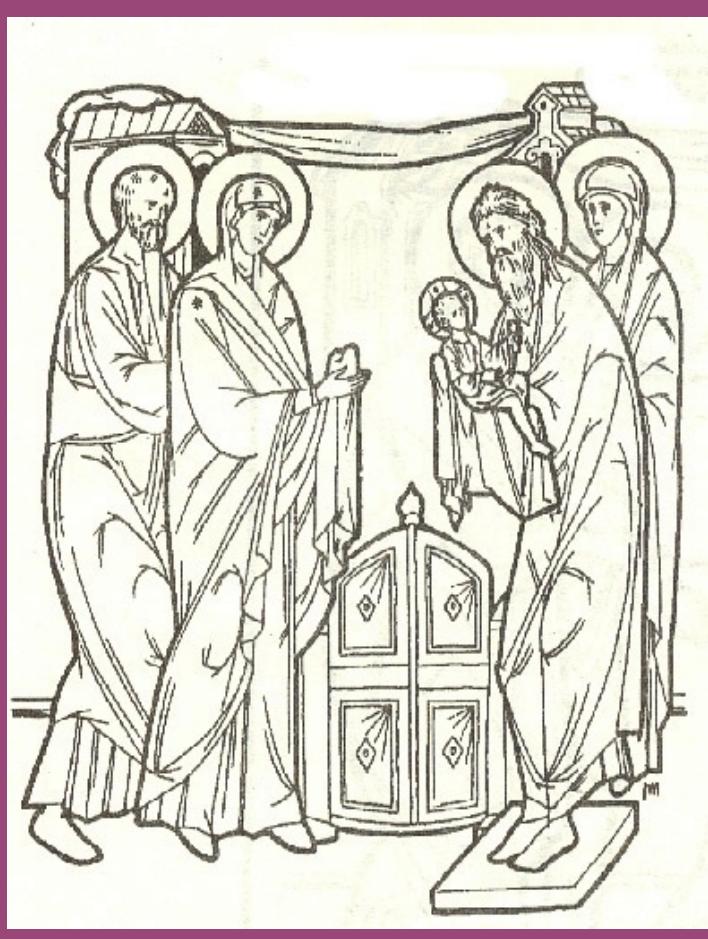
- Τι έχει φουντωτή ουρά, τρώει κότες και φτερνίζεται;
- Η αλεγού....

-Πώς λέγεται το ζώο που ζει στη ζούγκλα και παίζει τυχερά παιχνίδια;
- Προπόδειλος...

- Δύο φίλοι συζητούν μπροστά στο τρακαρισμένο αυτοκίνητο του ενός.
- - Πώς το έπαθες;
- - Βλέπεις αυτόν τον τοίχο, του απαντά ο οδηγός.
- - Ναι, τον βλέπω.
- - Ε, εγώ δεν τον είδα!

Δάσκαλός: Τοτό πού είναι η Κίρα; - Στη σελίδα 50 κύριε!

Η μικρή δεν τα πάει καλά με την Αριθμητική και η μαμά της αναλαμβάνει να τη βοηθήσει:

- Ας πούμε ότι είσαι μανάβισσα κι εγώ πελάτισσα. Αγοράζω ένα κιλό πατάτες που κάνουν τρία ευρώ το κιλό, και ένα κιλό ντομάτες που κάνουν 2 ευρώ το κιλό. Μόσχα πρέπει να σου δώσω; Και η μικρή σαστισμένη: Ε, δεν πειράζει κυρία, με πληρώνετε αύριο...

Βάλε χρώματα
στην εικόνα της Υπαπαντής.

